

ODSIS

Sygn. akt VI ACz 1273/07

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2007 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Agata Zając (spr.)

Sędziowie: SA Anna Orłowska

SA Lidia Sularzycka

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2007 r. na posiedzeniu
niejawnym

sprawy z powództwa P G

S.A. w W

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o zatwierdzenie zmian taryfy dla paliw gazowych

z odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 20 czerwca 2006 r. DTA-4212-3(24)/2006/652/IV/RT

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie Sądu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów

z dnia 22 czerwca 2007 r., sygn. akt XVII AmE 126/06

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2007 r. Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie wywołane odwołaniem P G

S.A. w W od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 20 czerwca 2006 r. w sprawie zatwierdzenia zmiany taryf dla paliw gazowych i zasądził od powoda na rzecz pozwanego 390 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił, że decyzją z dnia 17 marca 2006 r. Prezes URE zatwierdził ustaloną przez powoda taryfę dla paliw gazowych na okres 9 miesięcy od dnia wprowadzenia jej do stosowania, tj. od 1 kwietnia 2006 r. Z końcem roku 2006 decyzja ta przestała obowiązywać. W dniu 10 maja 2006 r. powód wniósł w trybie art. 155 kpa o zmianę decyzji z 17 marca 2006 r. przez zatwierdzenie zmiany taryfy ustalonej przez powoda. Decyzją z 20 czerwca 2006 r. Prezes URE odmówił zatwierdzenia wnioskowanej przez powoda taryfy. W dniu 4 lipca 2006 r. powód wniósł odwołanie od tej decyzji.

Sąd Okręgowy uznał, że skoro decyzja z dnia 17 marca 2006 r. jako decyzja czasowa wygasła i nie występuje w obrocie prawnym, a zaskarżona odwołaniem decyzja dotyczyła odmowy zmiany decyzji z 17 marca 2006 r., zatem wnioski zawarte w odwołaniu stały się bezprzedmiotowe, gdyż nie ma obecnie możliwości doprowadzenia do zmiany decyzji z 17 marca 2006 r., która już wygasła.

Powyższe postanowienie powód zaskarżył zażaleniem, wnosząc o jego uchylenie z zasądzeniem kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżący zarzucił:

- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez uznanie, że treścią wniosku powoda zawartego w odwołaniu było ubieganie się o zmianę decyzji Prezesa URE z dnia 17 marca 2006 r. i przyjęcie za jedną z podstaw rozstrzygnięcia, że decyzja przestała obowiązywać z końcem 2006 r. i nie występuje w obrocie prawnym
- naruszenie prawa materialnego poprzez błędną jego wykładnię, a w szczególności art. 417¹ § 2 k.c. w związku z art. 479⁴⁶ i 355 § 1 k.p.c.
- naruszenie prawa procesowego, a w szczególności art. 355 § 1 k.p.c. i art. 479¹⁶ k.p.c.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Przede wszystkim należy podnieść, iż wniosek powoda z dnia 10 maja 2006 r. dotyczył korekty cen ustalonych w taryfie zatwierdzonej decyzją Prezesa URE z dnia 17 marca 2006 r., wskazując m.in. na przewidywany wzrost średniej ceny zakupu gazu, wyższy poziom kursu dolara w stosunku do przyjętego w kalkulacji taryfy oraz konieczność dokonywania większych niż zakładano we wniosku taryfowym cen zakupu gazu z importu, jako podstawę wniosku powołując art. 45 ust. 1 ustawy prawo energetyczne w związku z § 30 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. Nr 277, poz. 2750). Nie ulega zatem w ocenie Sądu Apelacyjnego wątpliwości, że wniosek ten został złożony w trybie przewidzianym w § 30 rozporządzenia taryfowego, stanowiącym szczególną regulację w

stosunku do art. 155 k.p.c. i określającym przesłanki zmiany ostatecznej decyzji Prezesa URE w zakresie cen stosowanych w taryfie.

Z uwagi na powyższe i wobec treści art. 47 ust. 2c prawa energetycznego nakazującego stosowanie taryfy dotychczasowej także po upływie okresu, na jaki została ona ustalona, jeżeli nie została wydana decyzja Prezesa URE zatwierdzająca nową taryfę albo toczy się postępowanie odwoławcze od tej decyzji, bezzasadne jest stwierdzenie, iż z uwagi na upływ czasu na jaki została wydana decyzja z 17 marca 2006 r. niniejsze postępowanie stało się bezprzedmiotowe. Ponadto, jak wynika z treści odpowiedzi na zażalenie, decyzja z 17 marca 2006 r. nadal obowiązuje, z mocy decyzji pozwanego z 15 grudnia 2006 r. – do 30 września 2007 r. W ocenie Sądu Apelacyjnego nie zachodziły przesłanki umorzenia postępowania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c., nie można bowiem uznać, że wydanie wyroku w niniejszej sprawie stało się zbędne.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

[Handwritten signature]
Sędzią przewodniczącym
Sędzią